

De
mooiste plek
op aarde

James Norbury

Vertaling Ariane Schluter

FONTAINE UITGEVERS

Voor mijn broer Alan.

De wereld is minder mooi zonder jou.

HOE JE DIT BOEK KUNT GEBRUIKEN

Je kunt dit boek op drie verschillende manieren gebruiken:

EEN VERHAAL

Lees het simpelweg van begin tot eind uit: in één ruk, of een paar bladzijden per dag.

EEN GEDACHTE VOOR DE DAG

Sla het boek open op een willekeurige bladzijde en laat de zinnen de rest van de dag op je inwerken. Sommige gedeeltes in het boek zijn meer verhalend, dus misschien moet je dan een andere bladzijde uitkiezen.

EEN HULP

Elk hoofdstuk beslaat een ander onderwerp, dus als je op dit moment voor een specifieke uitdaging staat, is er misschien een hoofdstuk dat je kan helpen.

De hoofdstukken zijn losjes gebaseerd op de volgende ideeën:

Het theehuis – Zonder thema – blz. 7

De ruïnes – Verlies en leven met het verleden – blz. 17

De kust – Onbeduidendheid – blz. 31

De bergen – Woede en het vinden van innerlijke rust – blz. 49

De spelonken – Angst en bezorgdheid – blz. 65

Het moeras – Twijfelen aan jezelf – blz. 73

De dorre vlakten – Nihilisme en doelloosheid – blz. 87

Het ravijn – Scheiding en eenzaamheid – blz. 105

Het woud – Depressie en het gevoel dat er iets wezenlijks ontbreekt – blz. 125

De mooiste plek op aarde – De schoonheid zien in waar je nu bent – blz. 141

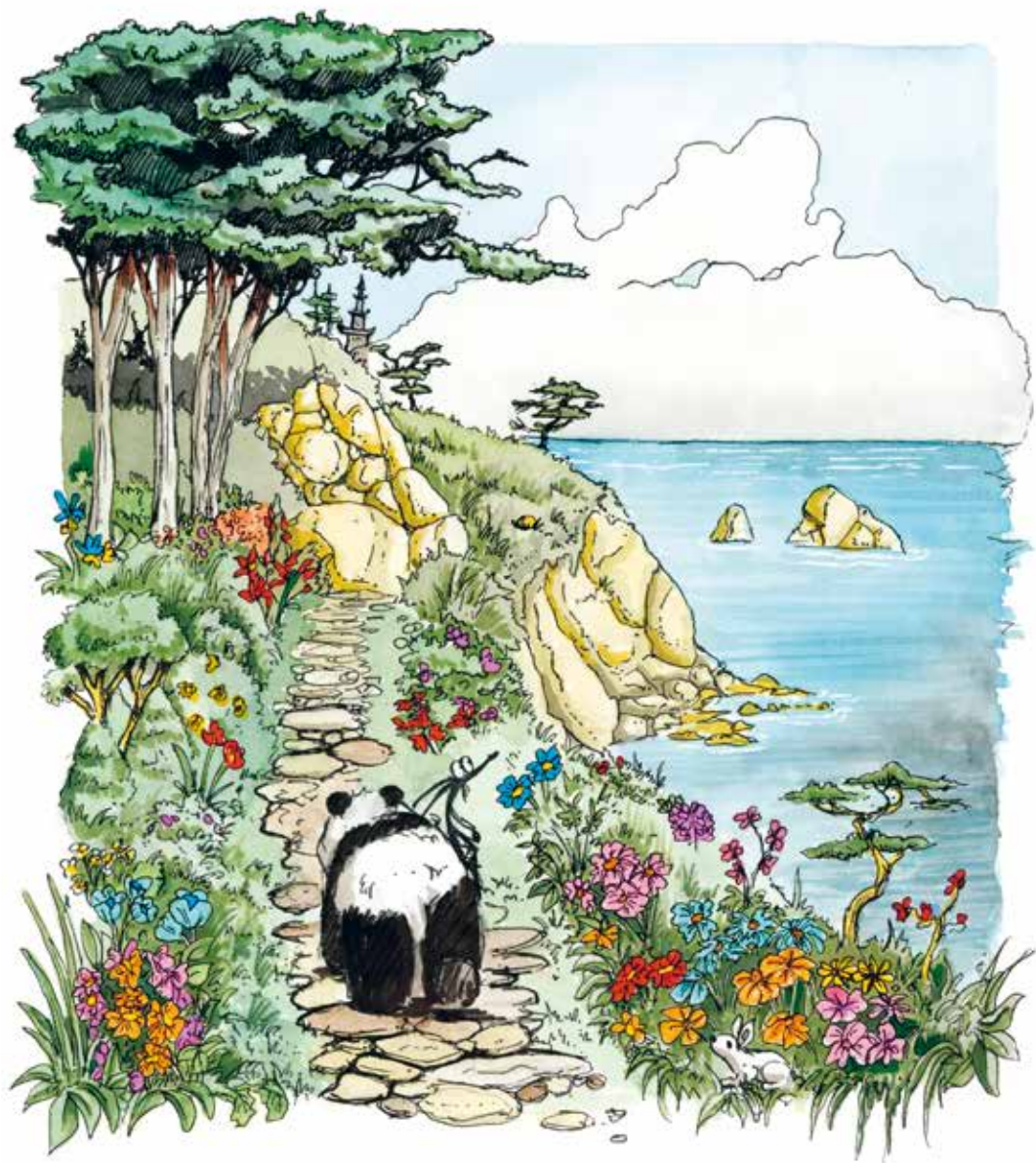
‘Vraag jij je weleens af hoe het ook had kunnen zijn?’
vroeg Kleine Draak.

‘Nee,’ zei Grote Panda.
‘Het geeft rust om te weten dat het niet
op een andere manier had kunnen gaan.’

‘Ik wou dat ik heel bijzonder was,’ zei Kleine Draak,
terwijl hij een prachtige vogel bewonderde.

‘Dat ben je ook,’ zei Grote Panda. ‘Je bent gemaakt uit dezelfde
wonderbaarlijke kracht die door de bergen, de rivieren, de luchten en
ook door deze vogel stroomt. Je hoeft niet iets anders te worden;
je bent al een deel van het wonder van de natuur.’

‘Denk jij weleens dat je meer zou moeten doen?’
vroeg Kleine Draak.

Grote Panda glimlachte.

‘Bloemen komen in de lente ook niet mooier terug.’

Langzaam werd het minder donker in het woud;
er glipte zonlicht naar binnen door het bladerdek
en de lucht werd gevuld met vogelgekwetter.
Het hart van Kleine Draak sprong op.

Hij streek met zijn poot
door de vacht van Grote Panda.

‘Ik weet dat zelfs na de donkerste nacht de zon
altijd weer opkomt,’ zei Kleine Draak,
‘maar niemand herinnert me daar beter aan dan jij.’